

Όταν κατά τὰ τέλη Σεπτεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ Γερμανὸς ἐγκληματίας πολέμου, τὸν ὁποῖον κατόρθωσαν νὰ εἶχαν ἀφίση εὐαίθερον ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἐξαπέλυσε τὴν βάρβαρον τοῦ ἐναντίου τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐξεδόθησαν τρία ἀποκοινωθέντα: ἓνα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου, δεύτερον τοῦ ἐν Βόννῃ Ἑλληνογερμανικοῦ καὶ τρίτον τῆς κυβερνήσεως τῆς Δ. Γερμανίας. Τὸ πρῶτον, περιλαμβάνει γενικοὺς ἀπορριπτικοὺς τῶν κατηγοριῶν χαρακτηρισμοὺς. Τὸ δεύτερον ἀποκαλύπτει συγκεκριμένα σημεῖα τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ Μέρτεν, οἱ ὅποιοι εἶχαν δημοσιευθῆ εἰς τὴν ἐφημερίδα εἰς τὴν Ἀρβούργου καὶ τὸ περιοδικὸν εἰς τὴν ἑφημερίδα εἰς τὴν Ἀρβούργου. Καὶ τὸ τρίτον, λέγει:

«Ἡ Ὀμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις λυγίται ἰσχυρῶς διὰ τὰ δημοσιεύματα ταῦτα. Αἱ ἀνακρίσεις αὐτῶν ἀφηγήσεις περιέχουν βαρβαρὰ προσβολὰς κατὰ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ μέλους τῆς κυβερνήσεως φίλης καὶ συμπαροῦς χώρας. Αἱ προσβολαὶ αὗται εἶναι τοσοῦτον μάλιστα βαρβαρῶν κατ' ἴσιν ὅχι μόνον ἰδίῳν σοβαρῶς τῆς Β. Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὑπὸ ἑλληνικοῦ δικαστηρίου καταδικασθέντος δεύτερου Μέρτεν εἶχαν ἐπιδείξει συγκρατηθεὶς πλήρη κατανόησιν, ἀλλὰ καὶ εἶναι ἰσχυρῶς νὰ προκαλέσων ἀγαπάκησιν εἰς ἐκείνην ἀντιπάθησιν τῶν ἑλληνικῶν λαῶν.

Τὸ ἀποκοινωθὲν ὅμως αὐτὸ — πιστοποιητικὸν διὰ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν — ἀπετέλει κατηγορίαν εἰς βάρος τῶν δύο γερμανικῶν ἐπιπέπων ἐπὶ δημοσιεύσει ἀναληθῶν εἰδήσεων. Διὰ τοῦτο καὶ μετ' ὀλίγων ἡ εἰς τὴν Ἀρβούργου διαμαρτυρήθη ἐντόμως διὰ τὴν ἐκδόσιν του καὶ ἠπειλήθη νὰ καταπέσει μῆνισιν κατὰ τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ διαφημῆσιν. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀπειλῆς αὐτῆς ὑπῆρξε τὸ εἶδος: Τὸ γερμανικὸν ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἀπέστειλε τὴν πρὸς τὸν ἀρχιουνοτάτην τῆς εἰς τὴν Ἀρβούργου μακρὸν ἐπίσημον ἐπιστολήν, ὑπογραφομένην ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Τύπου τοῦ ὑπουργείου, διὰ τῆς ὁποίας παρέχονται ἐξηγήσεις περὶ τῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐξεδόθη τὸ ἀποκοινωθὲν, τονίζονται ὅτι ἀποκλειστικῶς λόγοι ἑσωτερικῆς πολιτικῆς ἐπέβαλον τὴν ἐκδόσιν του, κατόπιν διαδηλώσεως τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἐκδηλωθέντων μετὰ φορτικότητος καὶ ὅτι ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις δὲν προέβη τότε εἰς ἐπιλήθεισιν τῶν ἐσπέρων ἰσχυρι-

σμῶν ἐπὶ τῆς αἰτίας τῆς ὑποθέσεως, ἀναγνωρίζει ὅμως ὅτι ἡ εἰς τὴν Ἀρβούργου ἐπιδήσει εἰς τὴν πρῶτον προσοχὴν καὶ ἐκδίδεται.

Ἡ γερμανικὴ, δηλοῦν, κυβέρνησις λέγει ὅτι ἐλαβε θέσιν τότε ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐχαρακτήρισεν τὰ δημοσιεύματα ἀναληθῆ ὅχι διότι εἶχαν ἰδίαν ἀντίληψιν τῆς ἀνακριθείας των — κατ' ἀρχὴν ἡ κατόπιν ἐκείνης —, ἀλλὰ διὰ λόγους ἑσωτερικῆς πολιτικῆς (ἐκδηλώσεως καλῶν σχέσεων μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀντιπρακτικῶς κυβερνητικῆς κρίσεως ἐν Ἀθήναις) καὶ διότι τῆς ἐγένετο ἐντεῦθεν διαβήματα ὅπως προῆλθον εἰς ἐκείνην διαφημῆσιν ἐκδηλωθέντα φορτικῶς. Δὲν γνωρίζομεν κατὰ πόσον ἡ ἐπίσημος αὐτῆ ἐξήγησις καὶ τὸ εἶδημα περὶ ἀνακριθείας ἐκτελέσεως τῆς δημοσιογραφικῆς ἀποστολῆς θὰ ἰκανοποιήσων τὴν εἰς τὴν Ἀρβούργου. Διὰ τὴν ἑλληνικὴν ὅμως κυβέρνησιν, εἶναι καταστροφικὴ. Διότι ἀποτελεῖ ἐκτελεστικὴν ἀνάληψιν τοῦ ἀποκοινωθέντος καὶ ἐκδηλώσων τῆς αἰτίας τοῦ ὅς μαρτυρίας. Διότι σημαίνει ἀπογκλιστικῶς τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως καὶ σαφῆ διαχωρισμὸν τῆς ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς εἰς τὴν ὑπόθεσιν Μέρτεν. Καὶ διότι μοιραίως εἶναι ὅς συνέσειαν ἐκδιδὼν διασπάρσει τῆς κυβερνήσεως.

Ἀρχίζει, εἶναι, ἐκ νέου ἡ ἀσφικτικὴ ὑπόθεσις. Καὶ ἀποδεικνύεται πόσον εἶχανον δικαίον ὅταν ἐχαρακτήρισαν ὁδοχὸν καὶ περιττὴν καὶ ὑποτιμητικὴν — μὴ φανταζόμενοι ὅτι θὰ κατήντα καὶ ἐπικίνδυνος — τὴν ἐπιδήσει πιστοποιητικὸν καλῆς διαγωγῆς ἀπὸ τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως, ἐπὶ αὐτὸ θὰ ἠμπορούσαν νὰ τὸ ἐκδόσων ἐγκύριον μόνον τὰ γερμανικὰ δικαστήρια, εἰς τὰ ὁποία ἔφειλε νὰ προσφύγη ὁμοίως ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ὅπως ἐπρόβλεψε ἄλλος πολιτικὸς — ὁ κ. Ἰωαννοπούλου — ὅταν ἔκρινεν ὅτι γερμανικὸν ἐντεῦθεν τὸν ἐκδηλώσων. Ἡ κυβέρνησις ὅμως ἐπρότιμῆσε τὰ ἑλληνικὰ δικαστήρια, τῶν ὁποίων ἡ κρίσις ἐκδηλώσων ἀπὸ τὴν ἀποκοινωθέντων ὁρισμῶν προδικαστικῶν ἐργασιῶν, πῶ γίνονται εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἀλλ' ἐπὶ αὐτῶν προχωροῦν μὲ βραδύτητα μὲν καὶ μῆνισιν τοῦ κ. Ἰωαννοπούλου πλησιάζει εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκδικάσεως. Ἡ διαφορά τῆς στάσεως ἐξηγείται τώρα περισσότερον: Ἡ κυβέρνησις δὲν ἔθελε νὰ διαλαμῶν τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ νὰ τὴν κλείσῃ. Καὶ ἐπέτυχε τὴν δικαίωσιν τῆς, πῶ προκαλεῖ προσθέτως φόβου.